

# ЗОРИЩА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеци три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, или въ пощенскыя тѣмбры (пуклове), Пльмскы, Прускы, Русскы и Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вписываютъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 18 МАЙ 1878.

Брой 20.

## ИСТОРИЯ-ТА НА ЕВРЕЙСКИЙ КАНОНЪ.

Исторически-тъ книги.

Исторически-тъ книги на Вѣтхій За-вѣтъ, отъ Исуса Навина до Неемій, съдържатъ исторіи-тъ на Еврейскъ-тъ Церковъ отъ вѣре-то когато Еврейскій-тъ народъ сѣ засели въ Ханаанскъ-тъ земи до завръщаніе-то му отъ Вавилонскій-тъ плѣтъ. Тѣ сѣ занима-вать пеключительно съ описи събитія конто или сѣ были тѣсно свързаны съ Божій-тъ Церковъ или сѣ сѣ относя-ли къмъ неѣ. Прѣвъ тѣзи вѣкове, въз-дигали сѣ ся много силни народи, кон-то сѣ славили по образованность и хра-броость, но твърдѣ малко сѣ споменува за тѣхъ въ исторически-тъ книги. До-стоизабѣлжително е и това че въ тѣзи книги исторія-та на богоизбранный-тъ народъ не е напълно изложена. Много важны исторически събитія никакъ не сѣ споменуватъ, и понекога исторія-та на дълговѣмenni царствованія е съ-кратена само въ нѣколко думы; при-всичко че изложенія-та имъ за народ-ны интересы и царскы личности често сѣ много кратки, пакъ срьщамы подро-бны описанія на събитія и на лица кон-то може да ни сѣ виждатъ маловажны. Това, обаче, лесно сѣ разумѣва когато земемъ въ вниманіе главнѣ-тъ цѣль на Библиѣ-тъ, която не е да пише единъ общъ исторіѣ нито даже единъ про-страннѣ исторіѣ на Еврейскій-тъ на-родъ, но исторіѣ-тъ на Божіе-то изба-вително дѣло. Цѣль-та на Библиѣ-тъ е да открие на свѣтъ-тъ свойства-та, про-видѣніе-то и благодать-тъ на Бога, и характеръ-тъ и назначеніе-то на чело-вѣцы-тъ; да изяви блаженство-то на о-нѣзи конто сѣ покоряватъ Богу и окаян-ство-то на онѣзи конто му сѣ противятъ; и да достави такыя ученія и примѣры конто цѣлѣхъ да приготвятъ пѣтъ-тъ за общанный-тъ Мессіѣ. Като имамы прѣдъ-видѣ тѣзи цѣль на В. За-вѣтъ, историче-скы-тъ му книги ставатъ за насъ твърдѣ-поучителны. Тѣ ни помагатъ да тѣлку-ваемы законъ-тъ и пророцы-тъ, псалмы-тъ и евангеліе-то, мишлѣ-то и бѣдѣ-ще-то.

Относително до вѣре-то въ което сѣ-были написаны тѣзи книги и до лица-та конто сѣ ги написали, нѣмамы много исторически свѣдѣнія. Отъ Ис. Нав. 24; 26, 1 Цар. 10; 25 и отъ други нѣкон-мѣста, обаче, можемъ да заключимъ че нѣкон важны исторически списанія, на-писаны отъ пророцы като Ис. Навина и Самуила сѣ сѣ собирали въ святилище-то прѣвъ періодъ-тъ отъ Моисея до Са-муила.

Ако разгледамы внимателно книги-тъ на И. Навина и на Сждѣн-тъ, пый ще сѣ убѣдимъ че писатели-тъ имъ трѣбва да сѣ ползували отъ по-стары исто-рически документи. Напр. раздѣленіе-то на Ханаанскъ-тъ земи помежду Изра-

илевы-тъ племена трѣбва да сѣ е напи-сано въ сжщо-то вѣре-то когато е ста-пжло, и този рѣкописъ вѣроятнѣ сѣ е-употрѣбилъ относѣлъ когато сѣ е напи-сано книга-та на И. Навина. Не е из-вѣстно кой е съчинилъ книгъ-тъ Сж-дѣн, но понеже тя повѣствува събитія конто сѣ ставали прѣвъ единъ періодъ-отъ повече отъ три вѣка, то писатель-тъ не може да е былъ очевидецъ на вѣщ-кы-тъ събитія конто разказва, и трѣбва да е черпалъ много свѣдѣнія отъ по-стары списанія. Първы-тъ двѣ книги на Царіе-тъ съдържатъ исторіѣ-тъ на бо-годержавіе-то отъ раздѣленіе-то на Са-муила до край-тъ на Давидово-то цару-ваніе, т. е. прѣвъ единъ періодъ-отъ о-коло единъ вѣкъ и половина, тѣй що-то писатель-тъ имъ не може да е былъ-очевидецъ на повече-то събитія; но той описва тѣзи събитія толкова подробно-щото сѣ види твърдѣ вѣроятнѣ че той е извлѣкалъ нѣкон свѣдѣнія отъ спи-санія-та на по-стары писатели конто сѣ-были очевидци на тѣхъ. Явно е и отъ-само-то съдържаніе на книги-тъ на Царіе-тъ и на Лѣтовницы-тъ че писатели-тъ имъ сѣ сѣ ползували отъ по-стары-списанія, защото тѣ често споменуватъ-за такыя списанія, като "книга-та на-Соломоновы-тъ Дѣянія" (3 Цар. 11; 41), "книга-та на Самуила гледачъ-тъ," "кни-га-та на Навана пророкъ-тъ," "книга-та на Гада гледачъ-тъ" (1 Лѣт. 29; 29) и "книга-та на Израилевы-тъ и Іудины-тъ царіе" (1 Лѣт. 9; 1). и пр.

Колкото за тѣзи по-стары списанія, я-вно е че, ако не вѣщкы-тъ, то поне нѣ-кон отъ тѣхъ сѣ писаны отъ пророцы. Нѣкон прѣдполагатъ че книга-та на И-зраилевы-тъ и Іудины-тъ царіе е състо-яла отъ народны-тъ лѣтописы на двѣ-тъ-царства писаны отъ правителственны-лѣ-тописцы; но безъ съмнѣніе въ неѣ е-имало и пророческы списанія. Напр. и-сторія-та на Иліѣ и на Елисеѣ не мо-же да е написана отъ правителственны-тъ-писари на Израилево-то царство, но-трѣбва да е написана отъ чело-вѣцы на-дарены съ пророческы дарованія. Но то-зи въпросъ не е много важенъ, защото-писатели-тъ на исторически-тъ книги,-когато сѣ извлѣчали исторически свѣ-дѣнія отъ тѣзи по-стары документи, сѣ-сѣ водили отъ Духъ-тъ Божій, и слѣ-дователно тѣ сѣ усвоили само онова-което е было истинско.

Достоверность-та и боговдѣхновеніе-то на исторически-тъ книги сѣ подтвър-дываютъ съ доказательства подобны на о-нѣзи конто подтвърдываютъ пѣтъ-тъ Мо-исеевы книги. Лѣтописи-тъ на Еврей-скій-тъ народъ сѣ сѣ пазили съ голѣ-мѣ грижѣ отъ нарочно опрѣдѣлены-служители; и писатели-тъ, конто сѣ спо-менуватъ въ Св. Писаніе като съчини-тели на священнѣ-тъ исторіѣ сѣ нари-чатъ пророцы. Писанія-та имъ показватъ-че тѣ сѣ познавали добръ тайны-тъ на

чело-вѣческы-тъ сърдця и Божій-тъ во-лѣ относително за бѣдѣ-ще-то. При-това, изложенія-та и думы-тъ имъ сѣ при-вождатъ като истинны въ други-тъ кни-гы на Библиѣ-тъ; тѣ сѣ съставляли-часть отъ Еврейскій канонъ; Ездра ги е приѣмалъ за пророческы писанія, и-Господъ нашъ Исусъ Христосъ и Апо-столи-тъ му сѣ ги припознавали за ис-тинны.

## БОГОВДѢХНОВЕНІЕ-ТО НА БИБЛИѢ-ТА.

Отвори Библиѣ-тъ и испитай списа-нія-та на петдесетъ-тъ писатели, конто сѣ ѣ писали, отъ Моисея, който писа-книгы-тъ си въ пустинѣ-тъ около 400-години прѣдъ обеда-тъ на градъ Троа, до сынъ-тъ на рыба-ря Зеведеа, който писа свои-тъ книги въ Ефесъ и Патмосъ около 1500 години по-послѣ, прѣвъ ца-руваніе-то на Домитіана, и ты не ще-намѣришь ни едѣж отъ погрѣшкы-тъ-конто научни-тъ мѣжѣ на всякъ стра-нѣ изнамира-тъ въ списанія-та на свои-тъ-прѣдшественники. Испытай тѣзи кни-гы внимателно отъ коръ до коръ и-виждѣ ще можешъ ли да намѣришь та-кыя погрѣшкы въ неѣ. И като ѣ испы-тавашъ тѣй, помни че ты е една книга-която учи за много разны нѣща, която описва естество-то, излага чудеса-та му, разказва за сътвореніе-то му — за съ-твореніе-то на небеса-та, на свѣтлнѣ-тъ, на воды-тъ, на въздухъ-тъ, на рас-тенія-та и на животны-тъ; че ты е една-книга която ны запознава съ първо-то-явленіе на свѣтъ-тъ и ни прѣдказва по-слѣднѣ-тъ му сждѣнѣ; че ты описва събитія-та съ обстоятелственны-тъ по-дробности, съ прозѣ и съ поезіѣ; че ты учи както за земѣ-тъ и за видимы-нѣща, тѣй сжщо и за небе-то и за не-видимы нѣща; че ты е писана отъ о-коло 50 разны писатели, конто сѣ имали-разно образование, разно званіе и раз-но състояніе, и сѣ были отдѣлены единъ-отъ другъ чрѣвъ 1500 години; че ты е пи-сана въ разны части на земѣ-тъ и ме-жду разны общества, образованы и про-сты, богослужители и идолослужители; че първый-тъ писатель на тѣзи книги бѣ сѣ въспитавалъ за 40 години между-Египетскы-тъ магисеницы, конто вѣрва-хъ че слѣнце-то, планеты-тъ и други-тъ стихіи бѣхъ надарены съ разумъ и-че тѣ управлявахъ нашій-тъ свѣтъ; че-първы-тъ ѣ страницы сѣ повече отъ 900 години по-стары отъ списанія-та на най-древни-тъ Азіатскы и Гръцкы-Философы. Испытай здраво тѣзи кни-гы и ты напраздно ще сѣ трудишь да-намѣришь поне едѣж отъ хыляды-тъ-погрѣшкы съ конто избилуватъ спи-санія-та на други-тъ древни писате-ли когато тѣ говорятъ за небеса-та и за земѣ-тъ и за тѣхны-тъ стихіи. Тѣзи книги никждѣ не противорѣчи на-добръ доказаны истинны, относящи сѣ

до вещественный-тъ и нравственый-тъ-свѣтъ. Такава книга трѣбва да е бого-вдѣхновена.

## "ХРИСТОСЪ Е ВСИЧКО ЗА МЕНЕ."

Единъ Христіанскы писатель говори-за Христа така: — «Моя-та душа е като-одно гладно и жедно дѣте, и азъ сѣ ну-ждаѣмъ отъ него-въ-тъ любовъ и отъ не-гово-то утѣшеніе за подкрѣпленіе и за-расслаженіе; азъ съмъ една скитаю-ща и изгубена овца, и азъ сѣ нуждаѣмъ-отъ Него като единъ добръ и вѣренъ-пастырь; моя-та душа е като единъ у-плашенъ глѣбъ, и азъ сѣ нуждаѣмъ отъ-него като едно прибѣжище; азъ съмъ е-дна слаба лоза, и сѣ нуждаѣмъ отъ не-говый-тъ крѣсть за да сѣ уловѣмъ о него; азъ съмъ единъ грѣшникъ, и сѣ нуждаѣмъ-отъ него-въ-тъ правдѣ; азъ съмъ голъ, и сѣ нуждаѣмъ отъ него-въ-тъ святость и-невинность за едѣж покрывкѣ; азъ съмъ-въ смущеніе, и сѣ нуждаѣмъ отъ него-во-то утѣшеніе; азъ съмъ невѣжа, и сѣ ну-ждаѣмъ отъ него-во-то ученіе; простъ и-глунавъ, азъ сѣ нуждаѣмъ отъ рѣково-дѣніе-то на Святый-тъ му Духъ. Въ ни-какво Положеніе, и въ нѣкое вѣре-то, азъ не можъ безъ Него. Молижъ ли сѣ? Той-трѣбва да посрѣдствува за мене. Обви-ненъ ли съмъ отъ Сатанѣ-тъ прѣдъ бо-жественно-то сждѣніе? Той трѣбва да-бѣде мой-тъ защитникъ. Въ печаль-ли съмъ? Той трѣбва да бѣде мой-тъ-помощникъ. Гоненъ ли съмъ отъ свѣтъ-тъ? Той трѣбва да мя защити. Когато съмъ-изоставенъ, той трѣбва да бѣде моя-та-подпорка; когато умирамъ, мой-тъ жи-вотъ; когато тѣлѣ въ гробъ-тъ, мое-то-въскрѣсеніе. Тогава, азъ прѣдпочитамъ-да сѣ отдѣлѣмъ отъ вѣщкы-тъ свѣтъ и-отъ вѣщко което той обема, нежелѣмъ-отъ тебе, Господи; и, благодареніе Богу, азъ знаѣмъ че и ты не желаешъ да мя-паушенешъ. Ты си богатъ, а азъ сиро-махъ; ты имашъ правдѣ, а азъ грѣхъ; ты имашъ масло и вино, а азъ раны; ты имашъ подкрѣпителны цѣрове и-расслаженія, а азъ гладъ и жадъ. Упо-трѣби мя, прочее, Господи, за какъ-то-цѣль и по какъ-то начинъ искашь. Ту-ка е мое-то бѣдно сърдце, единъ пра-зѣнъ сѣдѣ; напълни го съ твоѣ-тъ бла-годать. Тука е моя-та грѣшна и смуте-на душа, съживи ѣ и ѣхъ расслади съ-твоѣ-тъ любовъ. Земи мое-то сърдце за-твое-то жилище; моѣ-тъ устѣ за рас-пространеніе-то на слава-тъ на твое-то-име; моѣ-тъ любовъ, и вѣщкы-тъ мои-силы, за прѣуспѣваніе-то на твоѣ-тъ-честь и за услугѣ на твои-тъ вѣрующы-людиѣ.»

Какво нѣщо е да носимъ крѣстъ-тъ — Нека проумѣемъ добръ какво нѣщо е-носяніе крѣсть. Онзи слѣдъ когото Си-монъ е носилъ крѣсть-тъ е сега надъ-вѣщкы-тъ неволѣ и мѣжѣ, и нѣма ну-жда отъ нашѣ-тъ помощь. Ный даже



# ПОЛИТИЧЕСКИ ПОВИНЫ.

## АНГЛИЯ И РУСИЯ.

Отъ печать-тъ въ Сѣдинены-тъ Държавы у Америка е явно че Американци-тъ въобще съчувствувать съ Русіей и че съ противни на политикъ-тъ на Англійско-то Правительство. Слѣдующий-тъ членъ, който засмамы отъ единъ отъ главны-тъ религиозны Американскы вѣстницы, потвърждава това :

Двъ мѣста отъ прѣголѣмъ важность има въ настоящъ-тъ Исторіи на свѣтъ-тъ — Гибралтаръ и Цариградъ. Едно-то управлява вѣничъ-тъ търговіи между Америка, Западъ Европѣ и вѣничъ-тъ народы които ся намиратъ около Сръдиземно-то море. Друго-то е ключъ-тъ на вѣничъ-тъ търговіи между Черно-то море, рѣкы-тъ които ся вливать въ него, Сръдиземно-то море и вѣничъ-тъ свѣтъ. Освѣтъ това, Цариградъ като ся намира при самъ-тъ точкъ дѣто Европѣйскы-тъ и Азіатскы-тъ материкъ ся сѣдиняватъ, при дешны-тъ желѣзници и телеграфы, търговіа-та между тѣзи два материка тамъ трѣбва да има сръдъ-тъ си и оттамъ да ся расклонява. Англія е турила рѣкъ на Гибралтаръ прѣдъ 174 години, и оттогава насамъ го държи. Тя го зела съ силъ когато ся била за Испаніи, и отказала да го прѣдаде на праведный-тъ му притяжатель когато война-та за Наслѣдствіе-то ся свършила; и тя го е държала съ силъ оттогава насамъ.

Споредъ вѣничъ-тъ правила на международный-тъ законъ, и споредъ всяко право, той принадлежи на Испаніи. Той ся държи отъ нейнъ-тъ земѣ и е часть отъ ней; той е постоянно плашило и униженіе за ней. Но за Англіи, относително до Малта и Индіи, силата съставлява право-то. Ний не сме наклонни да ся прѣпирамы за това начало, защото было то припознато или не въ Международно-то Право, по него ся работили вѣничъ-тъ най-образовани народи на свѣтъ-тъ. Онова което искамы да говоримъ е че ако Англія продължава да държи Гибралтаръ и Малта, какъ може тя да ся противи щото Русія да не занимава нѣкое подобно мѣсто въ Истокъ? Русинъ-тъ казва: "Защо ний, една отъ великы-тъ Силы, и даже най-велика-та въ Европѣ, съ 90 милиона народъ, съ единъ-седмъ отъ земѣ-тъ на свѣтъ-тъ, да бждемъ исключени отъ Сръдиземно-то море? Защо нашъ-тъ напѣдъкъ и наша-та дѣятельность да ся ограничавать и да ся затварять по причинъ на завистъ-тъ на Англійскы-тъ народъ?" Никакво начало нѣма върху което Англія да е дѣйствувала прѣзъ мнѣжы-тъ сто години, което да въспре Русіи отъ прѣдпріятіе-то ѝ.

Заниманіе-то на Гибралтаръ отъ Англичаны-тъ е было постоянно источникъ на оплакванія отъ Испаніи прѣзъ единъ цѣлъ вѣкъ. Не само е унизително за ней да има единъ чуждестраннъ крѣпость въ земѣ-тъ си, съ топове-тъ ѝ отпавени къмъ нейны-тъ владѣнія, но заннманіе-то ѝ служи за постоянны распри по причинъ на прѣкарваніе стоки безъ гюмрюкъ отъ Гибралтаръ въ Испаніи. Г-нъ Брайтъ припознава че Англія нѣма право за Гибралтаръ, и че тя го държи само съ законъ-тъ на силъ-тъ и съ голѣмы разноскы, и че той бы желалъ да ся устѣпи пакъ на Испаніи като ся съборять укрѣпленія-та му. Единъ неговъ пріятель му ка-

залъ че ако Гибралтаръ ся устѣпи на Испаніи, послѣднѣ-та можеда направи на Англіи устѣпки въ гюмрюшко и въ търговско отношеніе които да ѝ ползувать миллионы лиры, а сега тя иждивява за него 240,000 а. л. въ годинъ-тъ. Намъ не е чудно, обаче, защо Англичаны-тъ поддържатъ че Гибралтаръ за тѣхъ е единъ безцѣнъ камѣкъ. Той има мѣсто за 7—8,000 войници, които, като стоѣтъ тамъ една година, приготвятъ ся за по-топлый-тъ климатъ на Индіи. Той е една отъ крѣпости-тъ на главный-тъ ѝ пѣтъ за Индіи; а Малта, Адень и Бомбей съ други-тъ. Той е първо-то главно влагалище за вѣглища на пѣтъ отъ Англіи за Истокъ, и това влагалище ѝ е необходимо пуждно, защото никой воененъ корабъ не може да носи вѣглища за повече отъ 7-8 дни. И така Англія поддържа тѣзи укрѣпителны линіи отъ свои-тъ си брѣгове до Индіи, и тя е буквально господарка на Сръдиземно-то море. При Гибралтаръ тя държи ключъ-тъ на това голѣмо море, и управлява търговіи-тъ му.

Твърдѣ късно е вече за народы-тъ да ся оплакватъ отъ заннманіе-то на Гибралтаръ и Малта, но онова за което ний споримъ е че Англія нѣма право да ся противи на други народы да не занимаватъ и тѣ силны мѣста въ свѣтъ-тъ, които не ѝ принадлежатъ. Русія чрѣзъ послѣднѣ-тъ войнъ докара едно голѣмо промѣненіе въ Истокъ. Сега, трѣбва ли единъ толкова голѣмъ народъ, какъ-то е Рускы-тъ, който ся старае за напѣдъкъ и за развитіе, да ся исключи отъ Сръдиземно-то море и отъ Индійскы-тъ Океанъ? Когато Англія напусне Гибралтаръ, Малта и Адень, тогава тя може да ся противи на свободно-то прѣминуваніе на Дарданелскы-тъ проливъ.

Единъ-то оправданіе отъ странъ на Англіи за вмѣшателство-то ѝ сега е че сполука-та на Русы-тъ ще смути равновѣсіе-то на Силы-тъ въ Сръдиземно-то море. Съ други думы, понеже Англія има сега най-голѣмо-то вліяніе въ Сръдиземно море, тя ся бои да не бы Русія да ѝ съперничествува или да ѝ надмине. За да прѣдвари това, тя е готова да ся бие съ ней. Но за какво право тя иска да ся бие, ако не за себелюбивъ цѣль?

Англія ще ни каже че Русія е свързана съ договоры въ които цѣла Европа ся интересува и особенно съ Паризкы-тъ Договоръ, който ѝ затваря въ Черно-то море и ограничава морско-то ѝ развитіе даже тамъ. Но кой не знае че този договоръ станъ когато Англія, Франція, Турція и Италія стояхъ надъ Русіи съ ножъ-тъ до вратъ-тъ ѝ? Турція отъ свои-тъ странъ не наруши ли този договоръ, като не изпълни обѣщаніи-тъ въ него прѣобразованія; и сама-та Англія не го ли наруши като докара бронянъ-тъ си флотъ до самый-тъ Цариградъ? Когато Русія настоя да станѣтъ нѣкои прѣобразованія въ Турціи върху сѣществующы-тъ договоры, Англія не си ли стѣнѣ рѣцъ-тъ и не каза ли на Московцы-тъ и на Мусулманы-тъ че тѣ може да ся бѣжтъ за това помежду си? И сега, когато бой-тъ ся свърши и побѣда-та ся спечели съ толкова кръвъ и сѣкровице, Англія трѣбва ли да ся намѣва и да казва на Русіи: Ваша-та побѣда ще бжде безплодна; ний желаемъ да придобыемъ нѣкои правдини за Христіаны-тъ на ваши разноскы; но ако вый некате да спечелите нѣщо, по сухо или по море, ний ще ся

біемъ съ васъ. Ний не ще позволимъ на ваши-тъ корабы да минувать свободно въ Сръдиземно-то море, за да не бы ваша-та морска сила съврѣме да ся сравни съ нашъ-тъ, и да не бы да ни прѣчнѣ на пѣтъ за Индіи.

Такыва съ идея-тъ, споредъ наше-то мнѣніе, на Англіи за сега; и нейна-та политика е себелюбива и не може да ся защищава по никаквы начала на право-то или на Международны-тъ законъ.

## ПО ПОВОДЪ НА ПОКУШЕНИЕ-ТО ВЪРХУ ЖИВОТЪ-ТЪ НА ГЕРМАНСКИЙ-ТЪ ИМПЕРАТОРЪ.

Таймсъ.

Ний сѣрдечно сърадвамы Императоръ Вилхелма за честито-то му избѣгваніе отъ единъ голѣмъ опасность. Ний сподѣлямы уваженіе-то и оцѣнямы любовъ-тъ на Германскы-тъ народъ къмъ Монархъ-тъ, който е извършилъ сѣдиненіе-то му. Ний виждамы въ него единъ патриотъ, единъ воинъ и единъ държавенъ мѣжъ, който благородно е спечелилъ признателность-тъ на свои-тъ съотечественницы. Въ настояще-то положеніе на Европѣйскы-тъ работы негова-та смъртъ бы была голѣма загуба за цѣлъ Европѣ. Освѣтъ дѣто е свързанъ по родствени вѣзкы съ Русіи и съ Англіи, негово-то уваженіе къмъ Рускы-тъ царъ, негова-та опытность и негова-та умѣренность го правятъ да бжде единъ-то лице което може да докара едно споразумѣніе между тѣзи двѣ Силы, които сега ся намиратъ въ споръ върху Источный-тъ Въпросъ.

Голосъ.

Между вѣничъ-тъ чуждестранны Владѣтели име-то Императоръ Вилхелмъ е зело най-далбокий-тъ корень въ сѣрдцата на Русы-тъ като единъ искрененъ пріятель на тѣхны-тъ Владѣтели и на Рускы-тъ народъ, още и на Рускы-тъ войскы, която ся гордѣ да го нарича свой прѣвъ воинъ и юнакъ.

Оппоніоне.

Лудо-то покушеніе върху животъ-тъ на Императоръ Вилхелма е произвело едно дълбоко и сѣрбно впечатлѣніе въ умъ-тъ на всякой честенъ чловѣкъ. Италія, която познава тѣсны-тъ вѣзкы на любовь които сѣдиняватъ Германскы-тъ царѣкъ фамилии съ Савойскы-тъ царекы Домъ, има може-бы повече причинъ за сѣрбъ въ този случай отколкото нѣкоя друга Европѣйска Държава. Искренно-то пріятелство, което сѣществувало между царствующы-тъ Домове на Германіи и Италіи, е знакъ на сѣдиненіе-то на два-та народы.

Конституціонелъ.

Земя-та на Европѣ е навсякъдъ подкопана. Днесъ Германскы-тъ социализмъ излазя на явъ, и ся опытва да удари единъ ударъ на общество-то. Прѣдъ такыва събитія чловѣкъ мѣчно може да ся въздржи да не проклива свободѣ-тъ и да не ся съмѣва за бѣдѣще-то ѝ. Ний не быхмы повѣрвали че това покушеніе за убійство е дѣло на единъ развратникъ или на единъ лудъ чловѣкъ. Единъ-то слѣдствіе отъ него ще бжде да направи Владѣтели-тъ да бдятъ по-строга надъ всяко свободолубиво движеніе.

## ПОЛИТИКА-ТА НА АВСТРО-УНГАРИИ.

Въ Унгарскъ-тъ Камаръ при разискваніе-то на въпросъ-тъ за кредитъ-тъ отъ 6,000,000 а. л. Прѣдсѣдатель-тъ обявилъ че Австро-Унгарско-то Правительство иска поправленіе-то на Договоръ-тъ

на Св. Стефанъ и обезпеченіе-то на Международно-то право въ Европѣ, по то не мысли да занимае нѣкоя Турскъ область противъ волѣ-тъ на други-тъ Силы. Въ отговоръ на обвиненіе-то че Правительство-то чрѣзъ свои-тъ си вѣстницы проповѣдало единъ Туркофилскъ политикъ, а пакъ дѣла-та му ѝ показвали да е Русофилска, той казалъ че политика-та на Правительство-то трѣбва да ся сѣди, не отъ вѣстницы-тъ, но отъ неговы-тъ обявленія, и въ тѣхъ то вижмы е неповѣдало че не слѣдва нито Рускы нито Турскы политикъ, но Австро-Унгарскъ. Правительство-то прѣзъ вѣничъ-то врѣме е казвало че ся старае да защити интересы-тъ на Монархи-тъ чрѣзъ миролюбивы средства ако е възможно, но въ случай на нуждѣ чрѣзъ вѣничъ-тъ средства които има на расположеніе-то си. Истина е че то е казало че желае да защити тѣзи интересы заедно съ други-тъ Силы, като мысли че тѣ съствѣрѣменно и Европѣйскы, по то е готово да направи това, ако е нужно, самъ. Отъ тѣзи точкъ зрѣнія Правительство-то бѣше обявило че нѣколко точки отъ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ съ непримиримы съ тѣзи интересы. Каквы съ тѣзи точки той не можалъ да каже. Тѣ ся относили не само до Источны-тъ, но и до Западны-тъ половинъ на Балканскы-тъ Полуостровъ. Върху въпросъ-тъ за заннманіе-то на Босни той казалъ че Правительство-то было сега въ прѣговори съ Портъ-тъ за завръщаніе-то на бѣжанцы-тъ. Слѣдователно, то имало намѣреніе да дѣйствува съгласно съ Турціи, и да не направи нищо което бы прѣдизвикало претивленіе отъ Европѣйскы-тъ Силы. Относително за сегашно-то положеніе на работы-тъ въ Руманіи той обявилъ че слухове-тъ съ прѣувелчени, ако и не безосновни. Правительство-то нѣмало причинны да подозира неприятели-тъ намѣренія въ движеніе-то на Рускы-тъ войскы тамъ, но за прѣдпазваніе отъ непадѣнны случкы, то зело потрѣбны-тъ мѣрки като обезпечило проходы-тъ на Карпатскы-тъ горы.

## ИСТОЧНА-ТА ПОЛИТИКА НА ФРАНЦІИ.

Г-нъ Воддингтонъ, Министръ-тъ на Външны-тъ Дѣла, като ся попыталъ въ Камаръ-тъ каква е политика-та на Правительство-то въ Источны-тъ работы, отговорилъ така:

"Франція, въ настоящъ-тъ кризъ, не може да бжде единъ дѣецъ, но само единъ безинтересенъ зритель, който желае да употреби свое-то вліяніе въ ползъ на миръ-тъ. Правительство-то не е имало други задѣлженія относително до спорны-тъ работы освѣтъ опѣзи които съ послѣдвали отъ договоры-тъ на които Франція е турила подписа си. То може да прѣдстави документы-тъ относително до Источны-тъ работы, по това трѣбва да стане въ сгодно врѣме. Повѣрителны съобщенія и едно размѣненіе на идеи върху тѣхъ ся станѣли, по тѣ трѣбва да ся уважавать и отъ двѣ-тъ страни. Прѣговори-тъ за единъ Конгресъ още слѣдватъ, и надежда има че тѣ ще достпнѣжтъ до едно сполучливо рѣшеніе."

Това словце ся одобрило въ Френскъ-тъ Камаръ и направило добро впечатлѣніе въ Германіи. Но *Портъ* паада фразъ-тъ за "договоры-тъ" въ него като едно нарушеніе на неутралность, и нѣкои отъ Паризкы-тъ вѣстницы обвиняватъ Френско-то Правительство за сѣщо-то нѣщо.

## ПРОГЛАШЕНИЕ КЪМЪ БЪЛГАРСКИЙ-ТО НАРОДЪ.

По ВИСОЧАЙША-ТА воля на ЦАРЯ ИМПЕРАТОРА Всероссийскій, въ сила на заключено-то условіе съ Порто-та на 19 Февруарій на тая година въ Святій Стефана, азъ съмъ назначенъ Комисаритъ на НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО по временно-то управление на България.

Като пристигнахъ сега на този високъ чинъ, обявявамъ за това насички-тъ отъ мене зависящи учреждения и жители на освободена-та България.

Като са посвятивамъ съвѣтъ за да изпълня високи-тъ цѣли, препоръчени на мене отъ Държавна-та воля на мой ГОСПОДАРЪ, азъ ще положа всички-тъ си грижи и старанія за да повикамъ сички-тъ сили на страна-та за установление-то въ най кѣсо время на самостоятелно-то народно управление въ България, основано на самоуправителни начала, които да удовлетворяватъ духъ-тъ и потребности-тъ на повиканіи, къмъ новъ животъ, народъ.

Временно-то управление и присѣствие-то на русски-тъ граждански власти въ мѣсто-то, най напредъ има за цѣль запазване-то на порядъка и безопасността на сички-тъ изобщо и на сѣкиго, безъ разлика, по вѣра и народностъ.

Въобще по такъвъ видъ, граждански-тъ власти трѣбва да преслѣдватъ съкой самопроизволъ и насиліе противъ личности-тъ и притежанія-та на жители-тъ отъ сички-тъ народности.

Избираеміи сѣдъ е длъженъ да забрави предишни-тъ распри и антагонически-тъ приприпи между различни-тъ народности и, съ свои-тъ безпристрастни рѣшенія, да докаже че страна-та е способна да се ползува съ новъ свободенъ животъ и съ широко самоуправление.

Призовавамъ братски сички-тъ свободни и просвѣщенни сили на страна-та да съдѣйствуватъ на временно-то русско управление въ время на изпълнение-то на високопредначертанна-та нему задача.

Колкото по-дѣятелно и по плодотворно ще бѣде това съдѣйствіе, толкова по скоро ще са замѣнѣтъ временно-повиканни-тъ чиновници отъ Россія съ личности отъ българско произхождение и ще може по лесно да са ускори повикване-то на по знаменити-тъ мѣже на България, за изработване-то на организационни постановленія на ново-то управление въ страна-та и за избирание-то на Князь-тъ.

Тѣзи опредѣленна цѣль сѣдѣжии да ѣматъ прѣдъ видъ неотклонно и сички-тъ повикани изъ Россія чиновници.

Надѣвамъ са на дружно-то, искрено-то и просвѣщено-то съдѣйствіе на тѣя чиновници за бързо-то и успѣшно изпълнение на възложена-та мене задача, съ довѣріе-то на ГОСПОДАря ИМПЕРАТОРА, задача т. е. призоваване-то къмъ новъ и самостоятеленъ животъ на страна-та, свобода-та на която е откупена съ толкова скъпоцѣнна крѣвъ на храбро-то Русско побѣдоносно воинство.

Нека са покаже България, че е достойна за тѣзи жертви и нека Богъ помогне и подкрѣпи насъ въ изпълнение-то на свята-та задача, предначертанна отъ Върховна-та воля на ЦАРЯ ОСВОБОДИТЕЛЯ.

Императорскій Россійскій Комисаръ,  
Генералъ-Адъютантъ  
Князь ДОНДУКОВЪ-КОРСАКОВЪ.

## РАЗНЫ НОВИНЫ.

Въ вторникъ вечеръ-тъ по едно Царско Ираде Саджкъ Паша, Главный-тъ Министръ, се свали отъ службъ-тъ си, и на негово мѣсто се опрѣдѣли Мехмедъ Рушди паша съ ветхъ-тъ титлъ *Садра-зъмъ*. Вслѣдствие на това, название-то Главенъ Министръ (Башъ Векиль) се упищожавя. Ираде-то казва че Мехмедъ Рушди Паша, който е билъ Великъ Везиръ нѣколко нѣти испрѣди, е твърдъ способенъ да поддържа спокойствие-то въ Държавъ-тъ и да впуши общо до-вѣріе като запазва въ сѣщо-то време священи-тъ права на Владѣтеля.

Минѣла-та сѣбота, Махмудъ Дамадъ паша, шурей-тъ на Султанъ-тъ, се опрѣдѣли Министръ на Войнъ-тъ вмѣсто Иззетъ паша.

На 10-й того прѣзъ нощъ-тъ единъ пожаръ станѣ на Високъ-тъ Портъ въ който освѣтъ двѣ-тъ отдѣленія на Визиратъ-тъ и на Министръ-тъ на Външны-тъ Дѣла всички-тъ други се прѣобърнѣхъ на пепелъ. Огънь-тъ избухна на 3-4 мѣста изведнѣжъ и говори се че много документи частни и правителствени изгорѣли. Нѣкои мислятъ че това здание (В. Порто) было запалено отъ приверженицы-тъ на мятежъ-тъ, който станѣ два дни прѣди пожаръ-тъ, но Правительство-то не с намѣрило до сега никакви слѣди за начало-то на огънь-тъ.

Въ отдѣленіе-то на Правосѣдіе-то нмало единъ саджкъ, който съдържалъ консолиде, разны акціи и други нѣща за 300,000 т. л. Въ пожаръ-тъ двѣ-тъ трети отъ тѣзи книги изгорѣли.

Споредъ *А. Хералдъ* Порто-та щѣла да се прѣдставлява въ Берлинскій-тъ Конгресъ отъ Сафветъ Паша и отъ Александра Кара-Теодориди Ефенди.

Тукашно-то управление на телеграфическо-то отдѣленіе обяви че то ще може да праща отъ сега нататкъ телеграмы почти за всички-тъ градове въ България и въ Тракія на прѣдишнѣ-тъ цѣни, но тѣзи телеграмы трѣбва да сѣ изключително на Френскы языкъ.

Трапезонскій-тъ дописникъ на *А. Хералдъ* му телеграфисва че напоследѣкъ едно възстание избухнало въ Лазистанъ. Около 15,000 Лазове подъ прѣдводителство-то на извѣстный-тъ Али Чурукъ Сулу и на брата му Османа, които се отличихъ въ начало-то на войнъ-тъ въ Азія, сѣ зели оружіе-то противъ Русы-тъ. Само за Шерифъ Бея (единъ съ главатари-тъ на Лазове-тъ) се казва да е въ ползѣ на Русы-тъ. Той и сынове-тъ му отпратили едно прошение въ Русію да искатъ да се присѣдинятъ на неѣ, но тѣ нѣмали много послѣдователи.

Научаваме се съ скръбъ, казва *А. Хералдъ*, че едно ново смущение станѣло на Греко-Турекъ-тъ границѣ. Една чета отъ 150-200 Гърци, като се видѣла излѣганъ въ надежды-тъ си отъ ново-то положение на работы-тъ, прѣминѣла границъ-тъ отъ Аграфъ въ Ипиръ и установила едно "привременно правителство" въ Радовнище, въ долину-тъ на Артъ. Турека войска се испратила да изгоня нашественицы-тъ, и говори се че Гръцко-то Правительство направило нѣкои бѣлѣжки противъ тѣзи мѣрѣжъ на Турекы-тъ власти.

Едирненскій-тъ дописникъ на *А. Хералдъ* пише отъ 5 того че Русы-тъ распрѣсѣли възстаницы-тъ въ Родонскы-тъ горы като хванѣли нѣколко стотини плѣнници отъ тѣхъ, 6 голѣмы прѣпорцы и нѣколко хиляды пушки, ханджары и ятаганы. Тѣзи трофеи сѣ донесли съ коля въ Едрене, а плѣнници-тъ были испратени отвѣдъ Балканъ-тъ.

Русы-тъ, казва този дописникъ, сѣ въобще твърдѣ добродушни хора, и сѣ Мусульманы-тъ се обхождатъ много кротко. На бѣдны-тъ между тѣхъ тѣ раздаватъ сега хранѣ отъ военны-тъ магазинъ. Тѣ зематъ много отъ Турцы-тъ за службы като имъ плащатъ по 200-300 гр. на мѣсяць.

Другъ дописникъ на *А. Хералдъ* отъ Пловдивъ пише съвѣтъ противно-то на това за Русы-тъ. Той обвинява Българы-тъ и Русы-тъ за неисказаны злодѣянія и имъ приписва най-голѣмы-тъ свирѣпства и варварства които може да сѣществува. Ный не можемъ да повѣрѣваме тѣзи обвинения на този дописникъ, който се види да е злѣ расположенъ къмъ Българы-тъ и Русы-тъ, додѣто не се потвърдятъ отъ други достоверни мѣста. Ако бы нѣкои злоупотребленія да ставатъ въ градъ-тъ Пловдивъ или въ окръжіе-то му, ный се надѣваме че тамъ има доста благоразумны и образованы хора, които чрѣзъ свое-то прямо или косвенно вліяніе да подѣйствуватъ за спрание-то имъ.

Тѣзи дни едно голѣмо число бѣжанци сѣ испратили съ нарочны пароходы отъ Цариградъ за въ Азія.

Али Бей, редакторъ-тъ на *Басиретъ*, който прѣди день-тъ на мятежъ-тъ въ Чераганъ, обнародвалъ едно писмо отъ главный-тъ мятежникъ Али Зуави, се турилъ подъ затворъ и вѣстникъ-тъ му е спрѣнъ за сега.

Мидхатъ паша напоследѣкъ отпратилъ едно писмо до *Морнингъ Постъ* въ което казва че мнозина отъ Мусульманскы-тъ Румелийскы първенцы му испратили отъ Цариградъ оплакванія противъ Българы-тъ и Русы-тъ. Слѣдъ като искава въ него обиды-тъ които послѣдни-тъ правили на Мусульманы-тъ, той моли да се испрати въ Румели единъ Европейскъ комисіи която да бди надъ поведѣние-то на Русы-тъ и на Българы-тъ и да покровителствува въ името на чловѣчностъ Мохамеданскы-тъ жены и дѣца.

Въ Недѣлѣхъ Турекы-тъ пароходъ *Султаніе* донесълъ отъ Варна много военны нѣща.

## ИЗВѢСТІЕ.

Който отъ родители-тъ или отъ роднини-тъ на долоспоменѣ-тъ желае да земе свѣдѣнія за тѣхъ, нека се отнесе до Г-на Стаматіо Спануди въ Тавлаж, улицъ *Дирекчи-Баши*, № 7, или до Гръцкы-тъ Патріаршіи или до Българекы-тъ Екзархіи.

Марія Сенова на 18 год. отъ Ески-Загръ. Димитръ Дели-Радъ на 16 год. отъ Панагюрище.

Никола Тасовъ Балазовъ на 18 год. отъ Самоковъ.

Керка на 18-19 год. отъ Фета Бей Чифликъ, Търновска каза.

Керка на 23-24 год. отъ Еленъ.

Станю на 13-14 год. отъ Беренъ Дерѣ, Радомирска каза.

Никола Яржмъ Чаржкъ на 10-11 год. отъ Узунъ Кюприу.

## ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕНЕШЫ.

Лондонъ, 11 Май. — За наследникъ-тъ на Германскій-тъ престолъ, който се намира отъ нѣкое врѣме пасамъ въ Англія, се казва че настоявалъ прѣдъ Лордъ Бикънефлда и прѣдъ Царикъ-тъ да се споразумѣтъ съ Русію.

Лондонъ, 12 Май. — Разискване-то върху прѣдложение-то на Лордъ Хардингтона, което не одобрявало употребленіе-то на Индійскы войска безъ прѣварително-то съгласіе на Парламентъ-тъ се продължавало 4 дни, и наконецъ, Камарата на Прѣдставители-тъ го отхвърлила съ 347 гласове противъ 226, — едно высшегласіе за Правительство-то съ 121 гласове.

Лондонъ, 13 Май. — *Стандардъ* казва че надежда-та за миръ е блестяща. Царъ-тъ се показалъ непоколебимъ върху въпросъ-тъ за Бесарабія, но той направилъ значителны устъпки върху граници-тъ на България. Не ще бѣде чудно, прибавя този вѣстникъ, ако Русія сѣ съгласи да намали военно-то обезщетѣніе на половинъ и даже повече.

Лондонъ, 14 Май. — Прѣговори-тъ между Русію и Англія достигнѣхъ до едно споразумѣніе. Англійско-то Правительство дало заповѣдъ да не работятъ въ арсеналы-тъ толкова бързо колкото испрѣди за въоръжаваніе-то на бронны корабы.

Віена, 15 Май. — Силы-тъ се съгласили щото Австрія да заимасъ Ада Кале (единъ островъ на горній-тъ Дунавъ) за да обезпече свободно-то плаваніе по рѣкъ-тъ.

Парижъ, 16 Май. — Вѣрва се че Конгресъ-тъ ще се събере испрѣмѣнно на 30 того. Силы-тъ щѣли да се прѣдставляватъ отъ тѣзи лица: — Русія отъ Князь Горчакова и Контъ Шувалова; Англія отъ Лордъ Салисбери и Лордъ Лайонс; Франція отъ Г-на Водингтона и Контъ Сенъ Валие; Австрія отъ Контъ Авраши и Г-на Хеймерлъ.

Казва се че Конгресъ-тъ ще ограничи дѣйствія-та си въ установление-то на общи-тъ начала на миръ-тъ, и че той ще се послѣдва отъ единъ Конференціи въ Цариградъ за конечно-то рѣшеніе на всички-тъ спорны работы.

Лондонъ, 16 Май. — *Морнингъ Постъ* казва днесъ че той може да утвърди че едно ясно споразумѣніе е станѣло между Русію и Англія върху всички-тъ въпросы които досягатъ на право послѣднѣ-тъ Силъ.

Віена, 16 Май. — Днесъ Контъ Авраши изясни на двѣ-тъ Делегации на Държавъ-тъ начинъ-тъ по който една частъ отъ кредитъ-тъ за 6,000,000 а. л. се е изживила. "Монархія-та," казалъ той, "не трѣбва да стане правтвенно зависима отъ други-тъ Държавы." Нѣкои обстоятелства може да произлѣзѣтъ, които да заплашатъ Австрійскы-тъ интересы, даже когато стане споразумѣніе върху висшцы-тъ Европейскы въпросы; и за това Правительство-то има намѣреніе прѣди всичко да умножи войска-тъ въ Далмаціи и въ Трансильваніи.

Относително до събиране-то на Конгресъ-тъ той казалъ че желаніе-то на Австрійско-то Правительство е да работи за установление-то на миръ-тъ и за уважаніе-то на неговы-тъ интересы.

Издава сѣ отъ Американско-то Евангелистическо Общество.

Редакторъ Т. А. Байнгтонъ.  
Въ Американъ-Хантъ.

Въ Печатицѣ-тъ на А. Х. Бояджіана.